

Lovforslaget i dets Helhed fattes under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, gif man strax til Afstemning.

Lovforslaget blev endelig vedtaget med 42 Stemmer.

Formanden: Forslaget vil nu blive tilstillet Folkethinget for at fremmes der.

Man gif derefter til næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Anden Behandling af Forslag til Lov indeholdende et Tillæg til § 2 i Loven af 26de Marts 1852 angaaende Redningsvæsenet paa de danske Ryster.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 197.)

Følgende Vædringsforslag vare stillede:

Af C. A. Hansen:

1) Principalt:

Til § 2.

3 Linie 1 indskydes foran „Sønderho“: „ved Lyngby i Hvidbjerg v. A. Sogn og“

2) Subsidiært:

Der indsættes en ny § 4 saalydende: „Lyngby i Hvidbjerg v. A. Sogn sættes ved Telefon i Forbindelse med Vestervig og Agger Sogne.“

Lovforslagets Paragrafer og Vædringsforslagene fattes under Forhandling.

C. A. Hansen: Grunden til, at jeg har stillet disse Forslag, er den, at jeg der-til er bleven opfordret af Mænd i Hvidbjerg Vesten-Aa Sogn, det Sogn, hvori Lyngby ligger, hvor den store Ulykke fornylig indtraf. Jeg erklærede mig villig til at bringe Sagen frem, og efter denne Erklæring søgte jeg at tilvejebringe alle de Oplysninger, der var mig mulige i den korte Tid, der var mig givet. Det var først otte Dage før Rigsdagens Sammenkomst, at jeg blev anmodet om at tage mig af Sagen. Jeg indhente da den Oplysning, at det allerede i For sommeren havde været paatænt at op-

rette en Redningsstation i Lyngby; men det var kun kommet til en mundtlig Samtale med Bestyreren for Redningsvæsenet, og hvorvidt der senere er anstillet nogen Undersøgelse i den Retning, er mig ikke ganske bekendt. Men imidlertid opgav man at gjøre Videre af den Grund, at man ikke troede at kunne faae tilstrækkeligt Mandstaf til at betjene Baaden. Saa gif jeg til at undersøge denne Side af Sagen, og da erklærede der fra selve Byen gjennem Strandfogden, at der var tilstrækkeligt Mandstaf, og da jeg spurgte, om der ogsaa var det, efter at de otte Rystere vare druknede, hvilke alle vare dygtige til at betjene den, fik jeg Svaret: Ja. Det fik jeg senere bekræftet, ved at et ungt Menneſte, der kom op paa mit Kontor og fortalte mig, at han havde været nede ved Bild Strand for at hente Siget af sin i Vand drevne Fader, som hørte til de Forulykkede, sagde, at der endnu var 13 Mand, men at det næppe vilde vare to Aar, inden der var lige saa mange som før, idet der altid efter en saadan Katastrofe bosatte sig en Del yngre Mænd for at ernære sig ved disse meget fisterige Ryster. Det er nu Alt, hvad jeg veed med Hensyn til Hensigtsmæssigheden af Redningsstationen. — Hvad det andet Forslag angaar, om en Telefonforbindelse mellem Agger og Lyngby, maa jeg særlig anbefale det til Vedtagelse. Jeg har nemlig faaet en Erklæring i den Anledning, som jeg lægger megen Vægt paa; det er fra den meget dygtige Tilhynsmand ved Agger Station, Sognefogden der, Thøger Sørensen, som er bekendt som en ualmindelig energisk Mand i Redningstilfælde og deslige. Han erklærede, at dersom de faae en Telefon fra Lyngby i Forbindelse med Agger og Vestervig, saa vil Aggers Redningsbaad kunne møde i god Tid og komme til Hjælp for dem, der ere udsatte for Ulykke. Se det gjør maaske, at det principale Forslag bliver overflødig. Det er allensals ikke saa bekosteligt at anlægge en Telefonforbindelse som en Redningsstation, og naar den omtrent kan gjøre den samme Nytte, er det rimeligt, at man i det Mindste i Begyndelsen holder sig til den. Jeg maa derfor særlig anbefale dette Forslag; det kan gjøre den væsentligste Del af den tilsigtede Nytte, og det er til stor Beroligelse for de Menneſter, der for Dieblicket leve i Bekymring, ikke blot paa selve Stedet, men i hele Omegnen. Med disse Ord skal jeg anbefale Forslagene til det høie Thing.

Breinholdt: Jeg kan ikke Andet end fuldt ud støtte de Forslag, der ere fremtatte af min ærede Kollega fra samme Kredss som jeg, og da navnlig det sidste, det subsidiære